Jít, či nejít na trh. To je, oč v případě SME běží

Financování malých a středních firem je v posledních letech poměrně velmi horkým tématem. V souvislosti nejen s tuzemským kapitálovým trhem se pak mnohdy mluví o tom, zda je pro malé a střední podniky lepší financování skrze klasické bankovní úvěry, či právě kapitálový trh. Dá se ale na tuto otázku jednoduše odpovědět? Přece jen, každý způsob má svá specifika.

Malé a střední podniky (SME) stojí mnohdy v nelehké situaci. Na jednu stranu je totiž pro ně náročnější získat úvěr než pro větší firmy, zároveň ale jít si na kapitálový trh pro finanční prostředky může být za současných podmínek mnohdy neefektivní.

Jak upozorňuje místopředsedkyně Asociace malých a středních podniků a živnostníků Pavla Břečková, skutečnost, že spousta SME mívá problém se získáním úvěrů, souvisí se třemi základními faktory. „Prvním z nich je nízká ochota bank akceptovat jakékoli riziko, tím pádem zcela neadekvátní požadavky na zajištění včetně osobních směnečných avalů. Dále pak vysoké ceny a poplatková struktura oproti velkým společnostem a v neposlední řadě se jedná o smluvní podmínky, které de facto svazují podnikatele v podnikání natolik, že nejsou schopni ani podnikat, viz např. omezení leasingového financování, nadstandardní kovenanty, téměř absolutní právo banky změnit vše, viz všeobecné obchodní podmínky ‚našich' bank," dodala Pavla Břečková.

Malé, zejména nejmenší podniky jsou z povahy svého podnikání a existence na trhu poměrně finančně nestabilní oproti velkým firmám, nemluvě o dcerách velkých zahraničních korporací. Nedokážou proto splnit bankovní požadavky na úvěrové riziko.

Podle Arnošta Klesly, akademika a autora metody prediktivní finanční analýzy při ČVUT, jsou největším problémem financování SME právě přísná pravidla obezřetného podnikání bank nastavená systémem Basel III a zejména jeho aktualizacemi, které zpřísňují systém vnitřního ratingu klienta IRB. „Malé, zejména nejmenší podniky jsou z povahy svého podnikání a existence na trhu poměrně finančně nestabilní oproti velkým firmám, nemluvě o dcerách velkých zahraničních korporací. Nedokážou proto splnit bankovní požadavky na úvěrové riziko, především u dlou-